

PAASTUAJA III PÜHAPÄEV B AASTAL

(I Lugemine 2Mo20 ,1-3.7-8.12-17)
Lugemine teisest Moosese raamatust

Neil päevil rääkis Issand Siinai mäel ja ütles: Mina olen Issand, sinu Jumal, kes tõi Sind välja Egiptuse orjusekojast. Sul ei tohi olla teisi jumalaid minu kõrval. Sa ei tohi Issanda, oma Jumala nime asjata tarvitada, sest Issand ei jäta seda karistamata, kui sa tema nime asjata tarvitad. Sa pead hingamispäeva meeles pidama ja seda pühitsema. Austa oma isa ja ema, et sa kaua elaksid maa peal, mille Issand, sinu Jumal, sulle annab. Ära tapa, ära riku abielu, ära varasta, ära tunnista valet oma ligimese vastu. Ära himusta oma ligimese kodu. Ära himusta oma ligimese naist ega tema sulast või teenijatüdrukut, härga või eeslit ega midagi, mis su ligimesele kuulub. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps19 , 8.9.10.11-12 R:Jh 6,68c)
R: Sinu Sõnades, Issand, on igavene elu.

Issanda seadus on laitmatu, see kosutab hinge.
Issanda tunnistus on uskumist väärt, see teeb kohtlase targaks.
Issanda otsused on õiged, need rõõmustavad südant.
Issanda käsk on selge, see valgustab silmi.
R:

Issanda kartmine on puhas,
see kestab igavesti.
Issanda kohtuotsused on õiglased,
need teevad õigust.
R:

Ihaldusväärsemad kui kuld,
kui puhtaim kuld;
magusamad kui mesi,
kui kärjemesi.
R:

(Teine lugemine 1Ko1 ,22-25)
Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, juudid nõuavad tunnustähti ja kreeklased otsivad tarkust, aga meie kuulutame ristilöödud Kristust, kes on juutidele pahanduseks ja paganaile rumaluseks. Ometi nendele, kes on kutsutud - nii juutidele kui kreeklastele - kuulutame meie Kristust, kelles on Jumala vägi ja tarkus. Sest see, mis Jumalale oleks rumalus, on siiski targem kui inimesed, ja mis Jumalale oleks nõtrus, on vägevam kui inimesed. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh3 ,16)

Nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta on andnud oma ainusündinud Poja, et sellel, kes Temasse usub, oleks igavene elu.

(Evangeelium Jh2 ,13-25)
Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Kui juutide paasapäevad olid lähedal, läks Jeesus üles Jeruusalemma. Seal leidis ta pühakojas kaupmehi, kes müüsid härgi, lambaid ja tuvisid; ning rahavahetajaid istumas. Ja Jeesus tegi omale nõörist piitsa ning ajas kõik

pühakojast välja - nii lambad kui härjad; rahavahetajate raha puistas ta laiali ja pööras kummuli nende laudad ning ütles tuvimüüjatele: "Viige need siit minema ja ärge tehke minu Isa koda kaubakojaks". Siis meenus tema jüngritele, et on kirjutatud: "Püha viha Sinu koja pärast neelab mind".

Seda nähes küsisid juudid tema käest: "Millise tunnustähe Sa meile näitad, et sul on õigus nõnda teha?" Jeesus kostis vastuseks: "Lammutage see tempel ja ma püstitan selle uuesti kolme päevaga." Juudid ütlesid: "Seda templit on ehitatud nelikümmend kuus aastat, aga sina tahad selle püstitada kolme päevaga?" Tema aga rääkis oma ihu templist, ja kui ta surnuist oli üles tõusnud, meenus tema jüngritele, et ta oli seda öelnud ning nad uskusid Kirja ja Sõna, mida Jeesus oli rääkinud.

Ja kui Jeesus oli Jeruusalemmas paasapäeval, uskusid paljud temasse, nähes imetegusid, mida ta tegi. Jeesus aga ei usaldanud ennast nende kätte, sest ta tundis neid kõiki ja tal polnud tarvis, et keegi annaks talle tunnistust inimese kohta, vaid ta teadis ise, mis on inimestes.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, mul oli kord üks tuttav, kes pidas end suureks misjonäriks. Ta käis ringi mungasarnaselt riietatuna ning kandis käes risti, mis oli küllalt suur, et olla silmatorkav, kuid samal ajal nii kerge, et mitte olla väsitav kanda.

Niisamuti tavatses ta paastuajal trollibussis "ristiteed sõita". See tähendab, ta sisenes trolli, ja enne selle järgmisse peatusse jõudmist kuulutas valjult: "Meie Issanda Jeesuse Kristuse ristitee esimene peatus: Jeesus mõistetakse surma!..." Ja nii edasi, kõik ristitee 14 peatust...

Kuna inimesed üksteise mõtteid ei loe, ei saa me ilmselt kunagi teada, kuidas suur misjonär ise oma tegevust hindas ja kuidas niisugune tänavamisjon - ehk nagu tänapäeval tavatsetakse öelda, "city-pastoraal" - võiks head vilja kanda. Igal juhul selle mehe puhul tundsid inimesed end tema misjoneerimispuuetest pigem tülitatutena, teda mõisteti kui naljanumbrit, nupust nikastanud, kes ei kuulutanud niivõrd Kristust, kuivõrd rahaldas omaenda edevust ja tähelepanusõltuvust.

Nii et kui me ise peaksime tahtma kuulutada evangeeliumi, siis tuleb silmad ja kõrvad lahti hoida ning oma misjoneerimisvõimes mitte liiga kindlad olla. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

"Sa ei tohi enesele teha kuju ega mingisugust pilti sellest, mis on ülal taevas, ega sellest, mis on all maa peal, ega sellest, mis on maa all vees!" Nii, armsad õed ja vennad, kõlab teine käsk Vana Testamendi järgi II Moosese raamatu 20. peatüki 4. salmis. Aga kuidas võiks selle käsu täitmine üldse võimalik olla?

Kujutlegem, et me pole kunagi oma elus elevanti näinud ja satume nüüd tema jälgedele. Ainuüksi neid uurides võime varsti öelda üsna palju selle kohta, missugune olend need on jätnud. Kui suur ja raske ta on, millest ta toitub, ja et tal peab olema mingi ihuliige, millega ta puude kõrgeid oksid saab maha painutada. Neid tähelepanekuid töödeldes loob meie aju paratamatult ka pildi olendist, kellest jäävad just niisugused jäljed.

Kuidas suudaksime siis vältida seda, et meil ei tekiks kujutluspilti Jumalast, kes on meile endast nii palju ilmutanud: et ta on meid kõiki loonud, teinud inimkonnaga nii vana kui uue lepingu ja olnud tegev tänapäevani? Sest kas on põhimõttelist vahet sellel, millest kuju on tehtud: puust, kivist, või vaimusilma ette kerkinud kujutisest. Iga kivikujugi on saanud oma vormid kujuri peas, enne kui see kivisse on raiutud.

Paradoksaalsel kombel võime siiski leida ka inimesi, kes Vana Testamendi teist käsku üsna edukalt täidavad: nimelt theravada budistid. Nad ei usu Jumalasse, kuid mitte sellepärast, et nad on Jumala vastu, vaid kuna nad adusid juba aastatuhandete eest, et ei ole võimalik teha mingisugust kuju ega mingisugust pilti teispoolsusest selle põhjal, mis on ülal taevas, mis on all maa peal, või mis on maa all vees!

Teisest küljest on ka budistlikus vaates oma vastuolu. Budistlik viimne täiuslikkus 'nirvana', või hinduistidel 'ašoka', on olukord või asjaolu - inimene on aga isik. Isegi kui püüda mõelda eimillelegi ja lülitada mõistus täielikult välja, kohtab niiviisi vaid midagi elutut. Jeesuses Kristuses sai Jumal inimeseks ja andis temas ka iseendale kuju - kuju, mis kehtib inimestele siin maailmas. Kuid Jumal on ikka midagi palju enam kui meie mõista suudame. Tema olemus jääb meile kättesaamatuks, ja see on üks tõsiseltvõetav aspekt meie elus. Paraku, kui mõni inimene on liiga veendunud oma võimes kõiki Jumala käske korrata täita, siis on ta väga tõenäoliselt eksiteel.

Armsad õed ja vennad, ma olen alati imetlenud orelimängijaid. Nende silmad peavad lugema noodist välja kõik, mida nad sõrmedega manuaalidele ja jalgadega pedaalidele üle kannavad - kuid ma pole kunagi näinud organisti, kellel oleks kolmas käsi noodilehtede lappamiseks. Elu on nagu orelimäng, kus tuleb korruga jälgida mitmeid põhimõtteid, kuid alati jääb kusagilt midagi puudu. Me peame palju harjutama ja õppima, me teeme sealjuures palju vigu, enne kui oskame selle maailma iseärasustega arvestades käituda. Meil tuleb leppida sellega, et viimane piir haaratava ja haaramatu vahel on paradoks - äratundmine, et meie äratundmisvõimel on piirid.

Niisiis tuleb templis palvetada, oma palved ja töötused Jumala ette tuua, kuid seal tuleb ka oma nõrkus ära tunda ja end avada, et Jumal võiks oma piiritust avarusest meile vastata. Lisaks ei tohi me unustada ka elu väljaspool templit. Meil kõigil on vaja midagi osta ja meil on midagi müüa, me tahame midagi ehitada ja meil tuleb katkiläinut parandada. Kuid seda kõike pole mõtet templisse tingimata kaasa võtta, nii nagu pole ka mõtet ehitada kaubamaja sisse tempel. Usk, kahtlus ja argipäev - nad kõik kuuluvad meie ellu, ainult kõike peab olema parasjagu ja iga asi omal kohal. Viimane sõna jääb ikka Jumalale. Aamen.